

CHƯƠNG XII THÔNGIỆP MỸ LỆ CỦA THIÊN NHIÊN

Khi dùng từ “sự thật”, ta ngụ ý nói đó là tri thức về vũ trụ qua mọi sự thể hiện cả hữu hình lẫn vô hình. Khi được phản chiếu qua tâm thức của ta, những hiện thân ấy làm nảy sinh ra ý thức về qui luật.

Nhưng mỗi qui luật liên quan tới vũ trụ đều được dệt thành kết cấu thâm sâu nhất của nó. Bởi vì vũ trụ vốn tồn tại như thế cho nên mới có những qui luật mà tâm trí ta hiển thị, cho dù ta có tồn tại hay chẳng để phát hiện ra những qui luật ấy. Thật ra, chơn lý không phải là kết quả do những người mưu cầu sự thật phát hiện được. Chơn lý hằng hữu bởi vì vũ trụ hằng hữu.

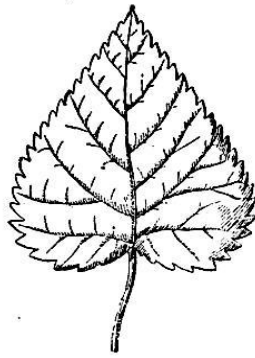
Thế mà chơn lý ấy chính là chúng ta. Đó là vì con người vốn là một bộ phận vi mô của Tổng thể, song le chính y lại là Tổng thể ấy một cách bí nhiệm. Và lại theo một phương thức dường như không thể tin được, mọi sự thật dính dáng tới Tổng thể lại nằm đâu đó trong mỗi bộ phận của Tổng thể ấy.

Vì thế cho nên những sự thật về Thượng Đế, thiên nhiên và việc con người thăng lên tới tận Thiên tính đều hằng hữu nơi chính con người. Kho tàng minh triết, bác ái và mỹ lệ của Tổng thể hằng hữu trong những góc ngách sâu kín nhất của linh hồn con người. Miễn là người ta mưu tìm đúng đắn thì y có thể tìm ra được mọi sự thật.

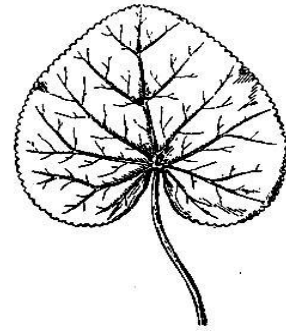
Có hai cách khả hữu để phát hiện sự thật. Có một qui trình sử dụng Manas tức cái trí; còn qui trình kia sử dụng Buddhi (Bồ đề) tức trực giác. Trong giai đoạn tiến hóa hiện nay, qui trình phát hiện chơn lý bằng Bồ đề mà không được Manas trợ lực chỉ khả hữu đối với một số ít người; vì thế khi xét tới những phương tiện đạt đến chơn lý ta có thể bỏ qua Bồ đề. Tuy nhiên những Chơn ngã tiên tiến trong Nhân loại đã phát triển tốt đẹp cái trí rồi và nó sẽ phục vụ chúng ta đắc lực để phát hiện sự thật. Những phương thức khám phá là toán học, khoa học và triết học.

Nhưng cho đến nay, điều mà cái trí phát hiện được còn chưa hoàn chỉnh bởi vì cái trí đã bỏ qua không đưa vào vấn đề một khía cạnh của thiên nhiên. Khía cạnh ấy của thiên nhiên chính là khai thị về Mỹ lệ. Chẳng nào ta chỉ thấy thiên nhiên qua Luật lệ chứ chưa thấy nó qua vẻ Mỹ lệ thì tâm nhìn của ta về sự thật vẫn còn chỉ mang tính riêng phần.

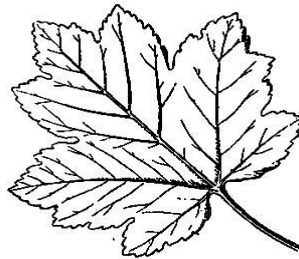
Ở Chương X, khi nghiên cứu về những định luật kiến tạo vật chất, ta đã thấy Trí tuệ của Thượng Đế xây dựng ra sao căn cứ theo một vài nguyên lý cơ bản. Khi nghiên cứu các nguyên tố hóa học chẳng những ta quan sát thấy một minh triết tuyệt vời mà ta cũng còn có thể phản ứng với một ý thức trầm trồ khâm phục trước một công trình tuyệt diệu cả về mặt đối xứng lẫn tỉ lệ. Khi ta có trước mắt mình những sơ đồ trình bày chi tiết việc kiến tạo *mọi* nguyên tố hóa học theo Luật Tuần Hoàn [Trong ấn bản kỳ ba của quyển *Hóa Học Huyền Bí*] thì ý thức trầm trồ khâm phục này cũng mạnh chẳng kém khi ta lặng ngắm một dinh thự toàn bích như đền thờ Chư Thần hoặc đền Taj Mahal. Đó là vì Thượng Đế mà xây dựng thì Ngài phải kiến tạo cho đẹp và trọn cả thiên nhiên đều là do chính tay Ngài tạo ra. Ta hãy nhìn vào ba chiếc lá (trong Hình 95 – 96 – 97).



Hình 95



Hình 96



Hình 97

Thiên nhiên phải hì hục làm việc suốt qua bao nhiêu thời đại mới tạo ra được trong mỗi chiếc lá một phẩm tính mỹ lệ. Muốn xây dựng một chiếc lá thì phải vận dụng nhiều định luật đưa carbon trong không khí vào đây, sử dụng ánh nắng để tạo ra diệp lục tố, chuyển hóa các khoáng chất ở dưới đất rồi nâng chúng lên khỏi mặt đất đi ngược lại sức hút của trọng trường. Nhưng đâu là cái thuộc tính bí nhiệm của thiên nhiên khiến cho nó xây dựng được – “một cách máy móc” theo như ta thường nghĩ – một sự vật đẹp như một trong những chiếc lá này?

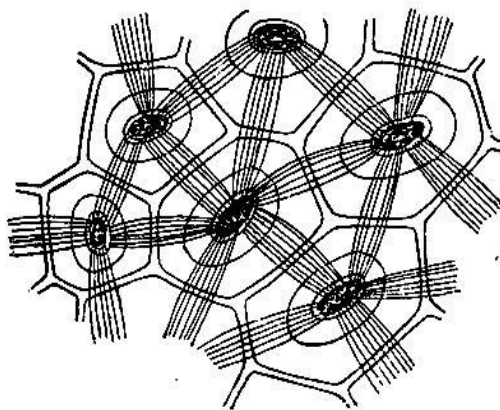
Ta thoáng thấy được công trình của một định luật thiên nhiên qua minh họa kế tiếp (Hình 98).

LUẬT TỎA NHÁNH ĐƯỢC MINH HỌA TRONG THIÊN NHIÊN

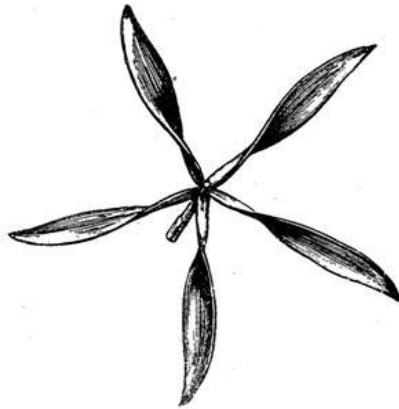


Hình 98

Định luật này không phải thuộc hóa học hoặc vật lý học mà thuộc một địa hạt khác đó là nghệ thuật. Đây là luật tỏa nhánh: một lần nữa vẽ đẹp lại được khai thị khi thiên nhiên xây dựng một chiếc lá, một đóa hoa, một loài giáp xác và một tinh thể tuyết. Vẽ đẹp ít hiển nhiên hơn đối với hầu hết mọi người được biểu thị khi thiên nhiên xây dựng các tế bào của loài *Scolopendrium officinarium* (Hình 99), lúc các tuyến sợi nguyên sinh chất băng ngang qua vách tế bào.



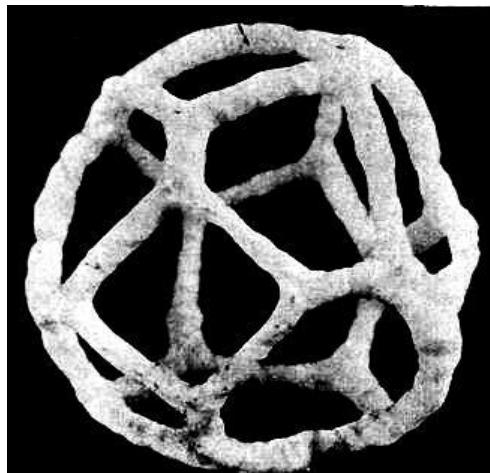
Hình 99



Hình 100

Có một sự kiện hiển nhiên là trong khi thuộc tính cốt yếu của thiên nhiên là sự mỹ lệ, thế nhưng sự mỹ lệ ấy mang khuôn khổ hình học. Khi khoa học đào sâu vào những bí nhiệm của thiên nhiên thì thấy câu châm ngôn xưa cũ của phái Khắc kỷ “Thượng Đế hình học hóa” tràn đầy sự thật. Một trong những hình kỷ hà thông thường nhất được khai thị qua đường xoắn ốc tỏa ra nơi những cái lá của loài *Alstroemeria* (Hình 100).

Sinh lực trong giới thực vật khăng khăng xiết bao khi kiến tạo theo hình học, điều này thể hiện qua một cái nấm (Hình 101) được chụp hình cách đây 11 năm ở gần Wellington xứ Tân Tây Lan.



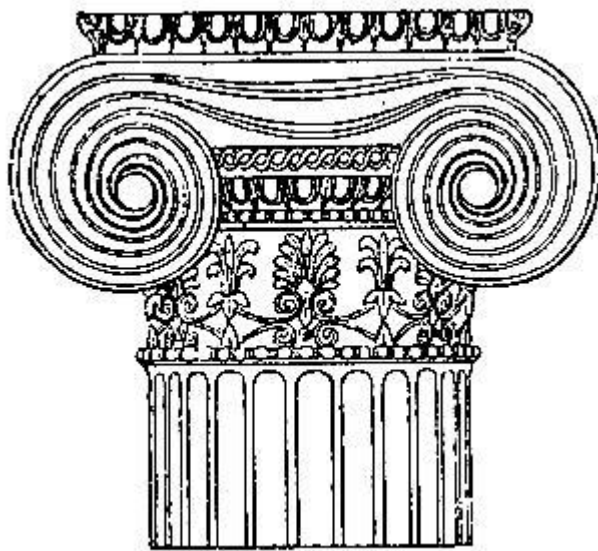
Hình 101



Hình 102

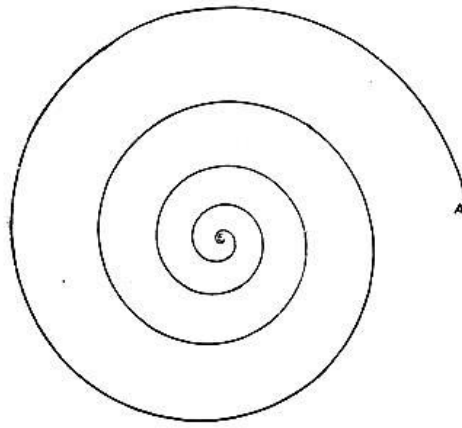
Cung cấp cho ta nhiều thông tin hơn nữa là loài sò biển, *Solarium perspectivum*, (Hình 102) bởi vì đường xoắn ốc của nó là đường cong của hàm logarit [Xem hình 127, vỏ sò của loài *Nautilus pompilus* có buồng riêng].

Loài sò này – thật ra thì mọi loài sò có vỏ hình xoắn ốc đưa thẳng ta vào địa hạt nghệ thuật. Hình xoắn ốc trong cột trụ Ion thuộc ngành kiến trúc Hi Lạp (Hình 103) được phát triển từ hình này và những hình vỏ sò khác đều khai thị đường cong hàm logarit.



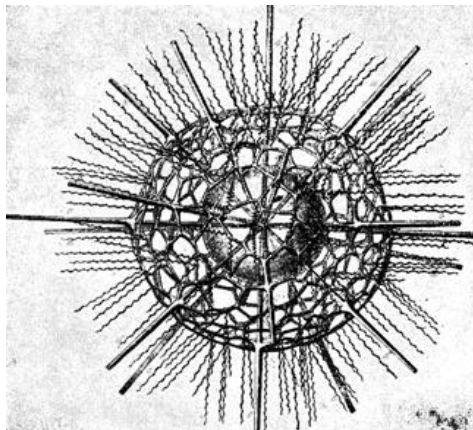
Hình 103

Đường cong này được vẽ ra khi một sợi dây được quấn vòng quanh một vỏ sò hình nón được gỡ ra tính từ chóp hình nón xuống có đầu bút chì chạm vào tờ giấy, nó được biểu thị qua Hình 104.



Hình 104

Còn một kỳ quan tuyệt vời nữa là việc kiến tạo một tạo vật ở biển, loài *Lichnaspis giltochii*, một trong các loài có gai (Hình 105), có xương sống tỏa nhánh ra theo một cách thức chính xác đến nỗi một định luật do Müller lập thành công thức cho ta biết rằng xương sống ấy được xếp thành từng nhóm lần lượt biểu thị các xương sống bắc cực, xương sống vùng nhiệt đới bắc bán cầu, xương sống vùng xích đạo, xương sống vùng nam bán cầu và xương sống vùng nam cực.



Hình 105



Hình 106

Ta đều biết rằng thiên nhiên xây dựng theo hình học trong mọi khoáng chất. Ta biết rằng băng tuyết là một tinh thể, nhưng ai mà dám mơ tới việc nước đóng băng có thể tạo thành kỳ quan được khai thị qua Hình 106 ?

Ta ắt bảo rằng “những cái băng thiết kế tuyệt vời này chắc chắn phải được một họa sĩ tài hoa vẽ ra và định hình” nếu cái hình chụp ấy là hình một trần nhà được định hình. Tuy nhiên đó lại là hình chụp các tinh thể băng tuyết. Đây là nguyên lý trong thiên nhiên tạo ra những lá lược trong loài dương xỉ tóc trinh nữ của Mỹ, *Adiantum pedatum* (Hình 107), khiến cho óc tưởng tượng của họa sĩ cũng phải xao xuyến vì vẻ đẹp của chúng?



Hình 107



Hình 108

Đâu đâu thiên nhiên cũng xây dựng theo vẻ đẹp. Ở đâu ra cái vẻ đẹp của con chim Lyre ở Úc (Hình 108) hoặc vẻ đẹp của đường cong trên lưng con mèo (Hình 109)?



Hình 109



Hình 110

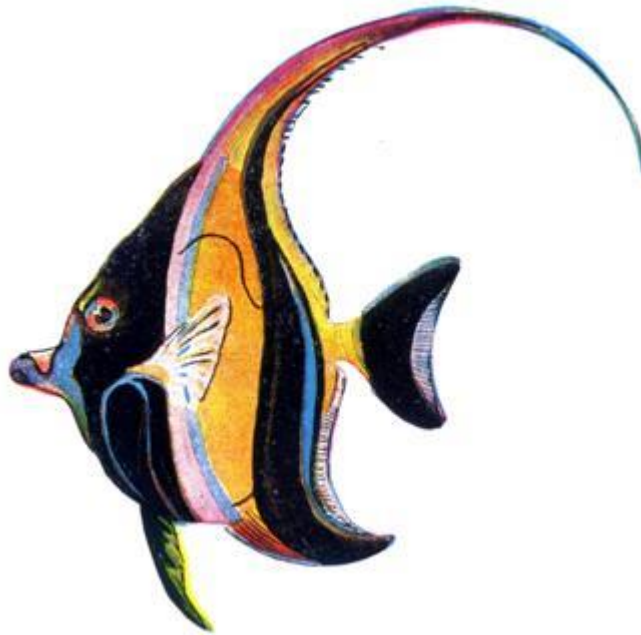
Làm thế nào mà thiên nhiên lại có thể “máy móc” định hình được một cấu trúc xương và cơ bắp sao cho phong cách của con mèo thật là mỹ miều cũng như phong cách của con mèo con lại thật là nghịch ngợm? Ta hãy quan sát bất cứ con chim nào đang bay (Hình 110) thì trong đó thiên nhiên chẳng những khai thị tay nghề nghệ thuật điêu luyện bậc thầy của mình mà còn là văn thơ chuyển động nữa.

Chỉ khi ta xét tới việc tô màu được biểu thị qua những con chim và con cá thì ý thức hoan hỉ của ta về những sáng tạo nghệ thuật trong thiên nhiên mới trở nên sâu sắc. Không một thuyết nào về sự tuyển trạch máy móc các gen bên trong nhiều sắc thể, thậm chí, thuyết về cấu trúc hình học cố hữu trong thiên nhiên; cũng không giải thích được óc tưởng tượng phong phú của một họa sĩ bậc thầy đã tô màu cho những con chim và con cá. Chỉ người nào bản thân là họa sĩ – nghĩa là người đã rèn luyện đôi mắt và đôi tay suốt nhiều năm dài, đã phát triển óc tưởng tượng tới mức cảm nhận được cái nguyên lý khôn tả vốn là “Nghệ thuật” – chỉ người ấy mới biết rằng thiên nhiên không thể máy móc, cũng không chỉ là sự định hình của một “hình học gia thuần túy”. Sự sống trong thiên nhiên rộn ràng với nghệ thuật, mặc dù nếu ta mưu tìm thì ta cũng có thể tìm thấy hình học trong đó.

Mong sao bất cứ ai nhìn vào hai trong số hàng tá biến thể loài cá mà ta thấy ở biển xung quanh đảo Hawaii và được trưng bày trong bể nuôi cá ở Honolulu thì y không thể không cảm thấy (nếu y có gốc nghệ thuật nơi mình) là mình đang ngắm nhìn những tạo vật của một bậc thầy. Loài *Teuthis achilles*, Pa kui kui ở Hawaii, có màu thuần đen, là màu cuối cùng mà ta có thể tưởng tượng được cho một con cá; thế nhưng xung quanh miệng, tai và mắt, ở phần vây bên dưới và bên trên có những nét chấm phá màu xanh lơ và màu đỏ, còn ở đuôi và vây bên gần đuôi có một “sự tô trét” – theo cách nói của thợ vẽ - màu đỏ mà quan sát viên nếu có óc nghệ sĩ ắt biết và chào mừng bậc họa sĩ vô hình. Ta cũng không thể mô tả nên lời loài *Zanclus canescens*, Kihikihi ở Hawaii, một con cá có hình dạng kỳ lạ; một lần nữa màu sắc lại được “trét lên” nó bằng bàn tay của một bậc thầy. Nhưng hơn cả màu sắc ấy lại là hình dáng của nó, hình dáng này tiết lộ óc tưởng tượng phong phú của họa sĩ trong tâm trạng vui đùa dường như thể nghỉ ngơi trước công trình lao động nghiêm túc, đã đưa ra khỏi xưởng vẽ của mình cái con cá có hình dạng kỳ lạ xiết bao; thế nhưng lại đẹp tuyệt vời.



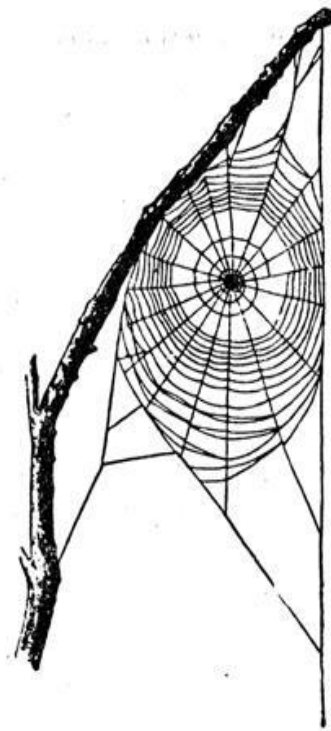
Hình 110a



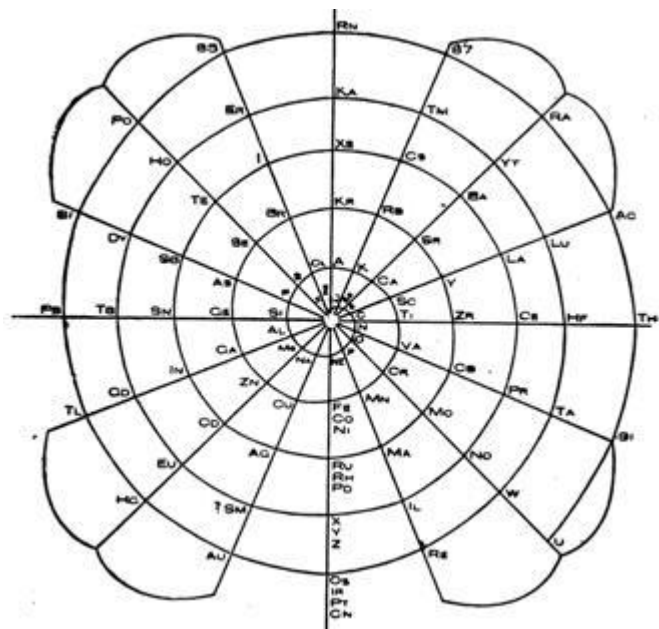
Hình 110b

Nếu ta muốn mô tả vẻ đẹp của con chim thì cách duy nhất là tóm gộp những con chim lại và bảo người mưu tìm sự thật: “Hãy nhìn xem, và nếu bạn không hiểu thì hãy cứ nhìn đi nhìn lại”.

Hai minh họa kế tiếp về mạng nhện (Hình 111) và Luật Tuần Hoàn của các nguyên tố hóa học (Hình 112), liên kết trong một điều bí nhiệm không thể giải mã được nói liên tiểu vũ trụ với đại vũ trụ. Đó là vì ở Tâm của mạng nhện là hình cong đường logarit; thế nào mà con nhện lại biết cách xây dựng theo nguyên lý hình học?



Hình 111

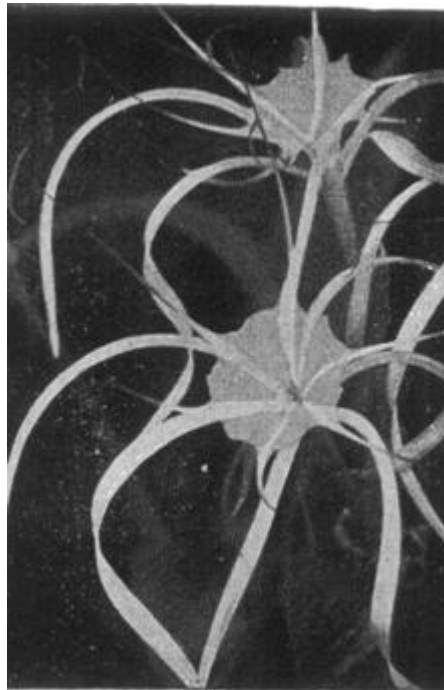


Hình 112
“Hoa hồng” và “Thập tự”

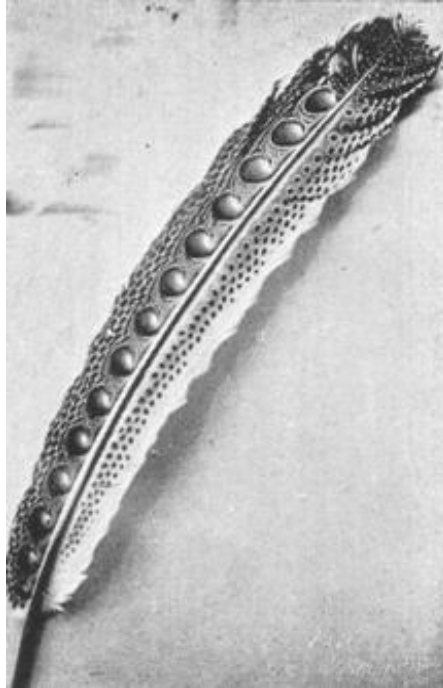
Và tại sao khi vũ trụ xuất hiện lại tạo ra 92 nguyên tố theo một cách thực nghiệm đến nỗi ta có thể xếp nhóm chúng lại thành ra các họ và xếp tất cả chúng lại

thành bảng biểu theo trọng lượng nguyên tử để tạo ra hình cong, hình xoắn ốc tương tự như đường cong trong mạng nhện và đường cong của loài *Solarium* (Hình 102)?

Nếu muốn hiểu được sự thật thì ta rất cần có một ý thức sắc sảo về vẻ đẹp của thiên nhiên khi nó đang hoạt động. Đó là vì cái trí chỉ biết xếp thành danh mục các sự kiện rồi suy ra các định luật, cái trí ấy chỉ có thể đưa ta tới một mức nào đó không xa hơn nữa. Sự sống còn có nhiều điều bí nhiệm mà cái trí không thể bày tỏ được. Khi ta nhìn vào loài *Hymenocallis litoralis* (Hình 113) thì điều đó dường như thể ta bắt buộc phải ngẩn ngơ khâm phục. (Nhưng thật ra kẻ nào mưu tìm hiểu biết được điều Chân thật Hằng hữu ắt có óc tưởng tượng ngẩn ngơ khâm phục trước bất kỳ đóa hoa nào). Phải chăng những hạt trên lông vũ của con chim trĩ Argus ở Java (Hình 113a) lại không giống như việc lập lại một hợp âm trong âm nhạc?



Hình 113

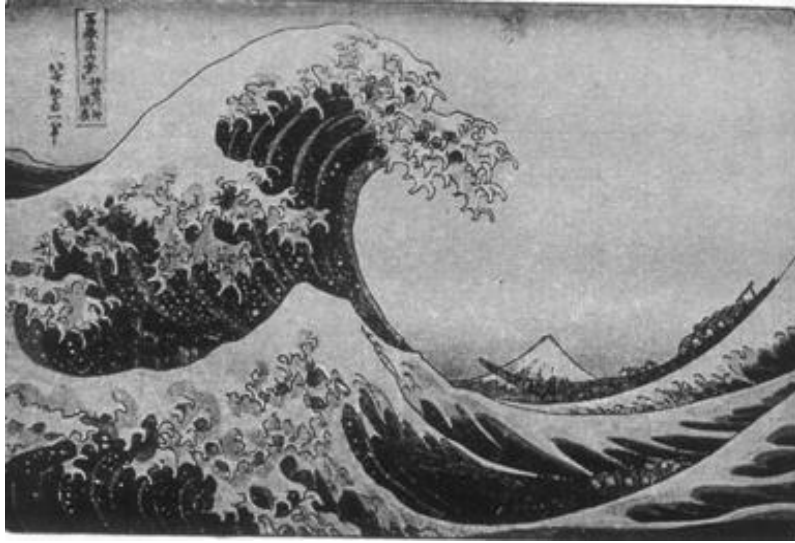


Hình 113a

Và thế còn con sao biển (kích thước thật) mà tác giả đã nhặt được trên bãi biển Madras thì sao? (Hình 114).



Hình 114



Hình 114a

Và khi ta nhìn vào bức tranh vẽ Sóng biển của họa sĩ Hokusai người Nhật (Hình 114a) và khi ta cảm nhận được Ý chí của Vũ trụ trong đợt sóng ấy và cảm thấy trong đó có vẻ đẹp của nhịp điệu thiên nhiên thì ta biết làm gì đây nếu không sững sờ câm lặng? Thế nhưng chính trong sự im lặng ấy thì ta mới phát hiện được một khía cạnh của điều Chân thật Hằng hữu, đó cũng là điều Thiện Hằng hữu và điều Mỹ lệ Hằng hữu.
